

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2018 r.

w sprawie umundurowania i wyposażenia polowego funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 155 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631 i 1321 oraz z 2018 r. poz. 138), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb realizacji uprawnień funkcjonariuszy Służby Więziennej zwanych dalej „funkcjonariuszami”, w służbie stałej i przygotowawczej do umundurowania i wyposażenia polowego oraz sposób ustalania okresów użytkowania i używalności przedmiotów mundurowych i wyposażenia polowego będących w użytkowaniu i częstotliwość ustalania stanu jakościowego posiadanego przez funkcjonariusza umundurowania i wyposażenia polowego;
- 2) wzory umundurowania, oznaki służby i dystynkcje funkcjonariuszy oraz wzory wyposażenia polowego;
- 3) warunki i sposób noszenia umundurowania i wyposażenia polowego oraz orderów, odznaczeń, medali, odznak i znaków identyfikacyjnych;
- 4) normy umundurowania dla funkcjonariuszy w służbie stałej i służbie przygotowawczej, formy ich realizacji oraz ilości i okresy używalności przedmiotów umundurowania i wyposażenia polowego określonych w tych normach, które podlegają zwrotowi.

§ 2. 1. Umundurowanie składa się z zestawu:

- 1) wyjściowego – letniego i zimowego;
- 2) służbowego.

2. Wyposażenie polowe dzieli się na specjalne i interwencyjne.

3. Wzory, opis, warunki oraz sposób noszenia składników umundurowania i wyposażenia polowego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Normy należności składników umundurowania dla funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej określa w załączniku nr 2 tabela nr 1 do rozporządzenia.

5. Normy należności składników umundurowania dla funkcjonariuszy w służbie stałej określa tabela nr 2 w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

6. Normy uzupełniające należności składników umundurowania dla funkcjonariuszy, którym nadano wyższy stopień Służby Więziennej określają tabele nr 3-6 w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

7. Normy należności dla funkcjonariuszy wchodzących w skład kompanii honorowej, dowódcy uroczystości, dowódcy kompanii honorowej i poczty sztandarowego określają tabele nr 9-10 w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

8. Szczegółowe warunki techniczno-technologiczne składników umundurowania i wyposażenia polowego zatwierdza Dyrektor Biura właściwego merytorycznie w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej za służbę mundurową.

§ 3. 1. Prawo do umundurowania i wyposażenia polowego funkcjonariusz nabywa z chwilą nawiązania stosunku służbowego.

2. Umundurowanie wydane funkcjonariuszowi w okresie służby przygotowawczej, po mianowaniu do służby stałej, jest zaliczane na poczet bieżącej należności.

§ 4. 1. Wyposażenie polowe specjalne, określone w tabeli nr 7 w załączniku nr 2 do rozporządzenia, przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) pełniącemu służbę w dziale ochrony i kwatermistrzowskim jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”;
- 2) będącemu uczestnikiem kursu przygotowawczego i szkolenia zawodowego, z wyłączeniem specjalizacji ochronnej i kwatermistrzowskiej, wydawane przez ośrodek szkolenia na czas trwania kursu lub szkolenia zawodowego;
- 3) wykładowcy szkolenia strzeleckiego;
- 4) wyznaczonemu do drużyny strzeleckiej, poczty sztandarowego, członkowi kompanii honorowej oraz przewodnikowi psa służbowego.

2. Za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej funkcjonariusz inny niż wymieniony w ust. 1, może otrzymać do użytkowania wyposażenie polowe specjalne, jeżeli jest to uzasadnione warunkami wykonywania zadań służbowych lub rodzajem szkolenia specjalistycznego.

3. Wyposażenie polowe interwencyjne określone w tabeli nr 8 w załączniku nr 2 do rozporządzenia przysługuje funkcjonariuszowi wchodzącemu w skład Grupy Interwencyjnej Służby Więziennej oraz wykładowcy szkolenia technik interwencyjnych.

4. Dyrektor Generalny Służby Więziennej określi w drodze zarządzenia dodatkowe wyposażenie przysługujące funkcjonariuszom, o których mowa w ust. 3 na czas

wykonywania zadań służbowych wynikających z zarządzenia Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w sprawie zasad organizacji i zakresu działania etatowych Grup Interwencyjnych Służby Więziennej.

5. Funkcjonariusz, któremu nie przysługuje wyposażenie polowe specjalne, ma prawo do zakupu takiego wyposażenia oraz noszenia go podczas wykonywania obowiązków służbowych.

§ 5. 1. Podstawową formą realizacji uprawnienia funkcjonariusza do umundurowania stanowiącego pierwszą należność mundurową jest wydanie gotowych składników umundurowania według norm.

2. W przypadku braku możliwości realizacji uprawnienia w formie, o której mowa w ust. 1, realizacja uprawnienia do umundurowania może odbyć się poprzez:

- 1) wydanie materiału, oznak służby w kształcie półkolistym oraz zwrotu kosztów szycia i dodatków krawieckich;
- 2) wypłatę równowartości pieniężnej.

3. Normy materiałów na szycie umundurowania określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Zwrot kosztów szycia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi zwrot faktycznie poniesionych kosztów przez funkcjonariusza, jednak nie więcej niż ryczałt w kwotach:

- 1) 850,00 zł. brutto za uszycie jednego kompletu munduru;
- 2) 250,00 zł brutto za uszycie jednej pary spodni;
- 3) 150,00 zł brutto za uszycie jednej sztuki spódnicy,

- które podlegają corocznej waloryzacji o ustalony w ustawie budżetowej na dany rok średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Podstawę waloryzacji stanowi kwota ryczałtu obowiązująca w roku poprzedzającym rok, w którym waloryzacja następuje.

5. Wypłata równowartości pieniężnej za składniki umundurowania realizowane w tej formie obliczana jest według cen obowiązujących w dniu powstania uprawnienia do umundurowania.

6. Realizacja uprawnienia funkcjonariusza do wyposażenia polowego odbywa się wyłącznie poprzez wydanie gotowych składników.

7. Funkcjonariuszowi mogą być wydane składniki wyposażenia polowego uprzednio używane, po ocenie ich wartości użytkowej uwzględniającej stopień zużycia za okres

dotychczasowego ich użytkowania i ponownym, komisyjnym ustaleniu nowego okresu ich używalności.

8. Ponowne wydanie funkcjonariuszowi składników wyposażenia polowego dopuszczalne jest w przypadku:

- 1) utraty lub zniszczenia składnika wyposażenia polowego z przyczyn niezawinionych przez funkcjonariusza w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych lub zdarzeniem losowym;
- 2) utraty lub zniszczenia składnika wyposażenia polowego z winy funkcjonariusza;
- 3) po upływie okresu używalności i utraty wartości użytkowej składników wyposażenia polowego.

9. Ponowne wydanie funkcjonariuszowi składnika umundurowania, wydanego w ramach pierwszej należności, jest dopuszczalne w przypadku utraty lub zniszczenia składnika umundurowania z przyczyn niezawinionych przez funkcjonariusza, z wyłączeniem naturalnego zużycia, w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych lub zdarzeniem losowym.

10. Podstawą wydania składników umundurowania i wyposażenia polowego w związku z zaistnieniem przypadków, o których mowa w ust. 8 pkt 1 i 2 oraz w ust. 9, jest pisemny wniosek funkcjonariusza zatwierdzony przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę lub kierownika jednostki organizacyjnej, do której funkcjonariusz jest oddelegowany.

11. Funkcjonariusz, któremu do dnia ustania stosunku służbowego nie zrealizowano w pełni uprawnienia do umundurowania stanowiącego pierwszą należność, nie otrzymuje w zamian za niezrealizowane składniki umundurowania równowartości pieniężnej.

§ 6. 1. Składniki umundurowania i wyposażenia polowego posiadają okresy używalności, określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Okresy używalności oznak służby są równe okresom używalności umundurowania, do którego zostały wydane.

2. Okres używalności to okres, w którym wartość użytkowa składników umundurowania i wyposażenia polowego pozwala na ich wykorzystanie zgodne z przeznaczeniem przez funkcjonariuszy. Liczony jest on od dnia ich realizacji. Okresy używalności składników wyposażenia polowego, określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia, są okresami minimalnymi, które mogą zostać wydłużone, jeżeli nadal posiadają one właściwości użytkowe.

3. Okres użytkowania to okres od dnia wydania składnika do dnia zwrotu, utraty lub do dnia utraty uprawnienia.

4. Okres użytkowania składników umundurowania i wyposażenia polowego ulega skróceniu o czas trwania urlopu bezpłatnego, urlopu wychowawczego oraz okresu zawieszenia w czynnościach służbowych.

5. Do oceny wartości użytkowej zwracanych składników wyposażenia polowego kierownik jednostki organizacyjnej powołuje komisję.

§ 7. 1. W przypadku zwolnienia ze służby funkcjonariusza w służbie przygotowawczej na podstawie art. 96 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, 5 - 9 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, lub wygaśnięcia stosunku służbowego na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 - 8 ustawy, zwraca on równowartość pieniężną za zrealizowane składniki umundurowania, za czas jaki pozostał do końca okresu używalności tych składników, obliczoną według cen obowiązujących w dniu zwolnienia lub wygaśnięcia stosunku służbowego.

2. W przypadku realizacji uprawnienia do umundurowania w formie, o której mowa w § 5 ust. 2 pkt 1, funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, zwraca równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu używalności tych składników, obliczoną według dokonanego mu zwrotu kosztów poniesionych na ich wykonanie.

3. Składniki wyposażenia polowego podlegają zwrotowi, nawet jeśli ich okres używalności upłynął oraz utraciły wartość użytkową, z wyjątkiem składników niepodlegających zwrotowi, zgodnie z tabelą nr 7 w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

4. Funkcjonariusz w służbie stałej zwolniony ze służby, na podstawie art. 96 ust. 2 pkt 1, 5-7 ustawy, lub któremu wygasł stosunek służbowy na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2-8 ustawy oraz funkcjonariusz w służbie przygotowawczej zwolniony ze służby na podstawie art. 96 ustawy, lub któremu wygasł stosunek służbowy na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2-8 ustawy, któremu wydano trzewiki specjalne, których okres używalności nie upłynął, jest obowiązany zwrócić równowartość pieniężną za te trzewiki za czas, jaki pozostał do końca okresu używalności, obliczoną według cen obowiązujących w dniu zwolnienia lub ustania stosunku służbowego.

5. W przypadku utraty lub zniszczenia składników wyposażenia polowego:

- 1) których okres używalności nie upłynął, a nie zachodzi przesłanka, o której mowa w § 5 ust. 8 pkt 1, funkcjonariusz zwraca ich równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do

końca okresu używalności, nie mniej niż 20% ich wartości, obliczoną według cen obowiązujących w dniu utraty lub zniszczenia składników;

- 2) których okres używalności upłynął, a nie zachodzi przesłanka, o której mowa w § 5 ust. 8 pkt 1, funkcjonariusz zwraca 20% wartości pieniężnej, obliczoną według cen obowiązujących w dniu utraty lub zniszczenia składników.

6. Funkcjonariusz, któremu wygasło uprawnienie do wyposażenia polowego jest obowiązany do zwrotu wydanych składników wyposażenia polowego, z wyjątkiem składników niepodlegających zwrotowi zgodnie z tabelą nr 7 w załączniku nr 2 do rozporządzenia, lub ich wykupu za równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu używalności, obliczoną według cen obowiązujących w dniu wygaśnięcia uprawnienia do wyposażenia polowego.

7. W przypadku wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza, w związku z art. 97 ust. 1 pkt 9 i 10 ustawy, wydane składniki umundurowania i wyposażenia polowego nie podlegają zwrotowi i są zdejmowane z ewidencji.

§ 8. Funkcjonariusz na umundurowaniu i wyposażeniu polowym nosi dystynkcje określające posiadany stopień Służby Więziennej, oznaki Służby Więziennej oraz znaki identyfikacyjne.

§ 9. 1. Funkcjonariusz do umundurowania może nosić ordery, odznaczenia, medale i odznaki oraz ich baretki.

2. Sposób noszenia orderów, odznaczeń, medali i odznak oraz ich baretok określa rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie opisu, materiału, wymiarów, wzorów rysunkowych oraz sposobu i okoliczności noszenia odznak orderów i odznaczeń (Dz. U. Nr 90, poz. 452, z późn. zm.¹⁾).

3. Odznaki ustanowione przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej nosi się w sposób określony w przepisie stanowiącym.

§ 10. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej może ustalić rodzaj umundurowania funkcjonariuszy podległej jednostki organizacyjnej na określoną okoliczność, według odpowiednich norm umundurowania i wyposażenia polowego.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 196, poz. 1445, z 2007 r. Nr 53, poz. 353 i Nr 151, poz. 1075, z 2010 r. Nr 221, poz. 1448, z 2012 r. poz. 590 oraz z 2016 r. poz. 1777.

2. Okoliczności występowania w umundurowaniu ze sznurem galowym, orderami, medalami, odznakami oraz ich baretkami w zależności od charakteru wystąpienia i warunków atmosferycznych ustala:

- 1) w przypadku wystąpień grupowych – organizator przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku wystąpień indywidualnych – funkcjonariusz.

§ 11. 1. Funkcjonariusz nosi umundurowanie oraz wyposażenie polowe stosownie do warunków atmosferycznych. Podstawowe zestawy umundurowania oraz wyposażenia polowego, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Sposób łączenia składników umundurowania i wyposażenia polowego specjalnego określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Funkcjonariusz może nosić do umundurowania lub wyposażenia polowego:

- 1) zegarek na pasku w kolorze czarnym albo bransoletkę w kolorze srebrnym lub złotym;
- 2) okulary korekcyjne;
- 3) okulary przeciwsłoneczne w czarnej lub metalowej oprawie;
- 4) drobną biżuterię (kolczyki, pierścionki, obrączki);
- 5) paznokcie pomalowane w kolorach pastelowych;
- 6) oznaki żałoby;
- 7) parasol w kolorze czarnym;
- 8) etui do telefonu w kolorze czarnym przypinane do paska;
- 9) torbę typu aktówka lub torbę na ramię w kolorze czarnym.

4. Podczas uroczystości funkcjonariusz nie może występować z przedmiotami określonymi w ust. 3 pkt 8 i 9.

5. Dopuszcza się noszenie przez funkcjonariuszy krótkiego i schludnego zarostu twarzy oraz klasycznych fryzur, a w przypadku włosów dłuższych niż do ramion powinny być one krótko upięte lub związane.

6. Wygląd oraz sposób noszenia przedmiotów wymienionych w ust. 3, nie może naruszać powagi umundurowania i wyposażenia polowego.

§ 12. Funkcjonariuszowi zabrania się:

- 1) noszenia składników umundurowania i wyposażenia polowego w połączeniu z przedmiotami ubioru cywilnego, z zastrzeżeniem § 11 ust. 3;
- 2) noszenia składników umundurowania i wyposażenia polowego w sposób inny niż określony w rozporządzeniu;

- 3) noszenia składników umundurowania i wyposażenia polowego, które nie zostały wykonane zgodnie z obowiązującym wzorem i warunkami techniczno-technologicznymi;
- 4) występowania w umundurowaniu lub wyposażeniu polowym w celach o charakterze prywatnym.

§ 13. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do posiadania kompletnego umundurowania i wyposażenia polowego, zgodnego z obowiązującymi wzorami.

2. Umundurowanie i wyposażenie polowe funkcjonariusza podczas wykonywania obowiązków służbowych winno być należycie dopasowane, czyste i wyprasowane.

3. Kierownik jednostki organizacyjnej odpowiada za stan umundurowania i wyposażenia polowego funkcjonariuszy.

4. Stan jakościowy umundurowania i wyposażenia polowego oraz zgodność składników mundurowych z obowiązującymi normami podlega kontroli przez kierownika jednostki organizacyjnej.

5. Kierownik jednostki organizacyjnej zarządza apel mundurowy, każdorazowo określając czas, miejsce i sposób przeprowadzenia apelu, oraz składniki umundurowania, które podlegają sprawdzeniu, jednak nie rzadziej niż raz na dwa lata.

§ 14. 1. Umundurowanie i wyposażenie polowe, w tym oznaki służby, dystynkcje i znaki identyfikacyjne określone w rozporządzeniu są prawnie zastrzeżone i mogą być noszone wyłącznie przez funkcjonariuszy.

2. Funkcjonariusz w stanie spoczynku zachowuje prawo do występowania w umundurowaniu wyjściowym podczas uroczystości państwowych, samorządowych, o charakterze patriotycznym i patriotyczno-religijnym.

§ 15. 1. Składniki umundurowania i wyposażenia polowego, których wzory obowiązywały do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są wydawane w pierwszej kolejności do wyczerpania zapasów magazynowych przez okres nie dłuższy niż 3 lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Użytkowanie składników umundurowania i wyposażenia polowego, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne przez okres nie dłuższy niż 4 lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2011 r. w sprawie umundurowania funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. poz. 156).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 155 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631 i 1321 oraz z 2018 r. poz. 138), zwanej dalej „ustawą”. Projektowane rozporządzenie uchyla rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2011 r. w sprawie umundurowania funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 31, poz. 156). Projekt rozporządzenia określa:

- 1) szczegółowy tryb realizacji uprawnień funkcjonariuszy Służby Więziennej zwanych dalej funkcjonariuszami, w służbie stałej i przygotowawczej do umundurowania i wyposażenia polowego oraz sposób ustalania okresów użytkowania i używalności przedmiotów mundurowych i wyposażenia polowego będących w użytkowaniu i częstotliwość ustalania stanu jakościowego posiadanego przez funkcjonariusza umundurowania i wyposażenia polowego;
- 2) wzory umundurowania, oznaki służby i dystynkcje funkcjonariuszy oraz wzory wyposażenia polowego;
- 3) warunki i sposób noszenia umundurowania i wyposażenia polowego oraz orderów, odznaczeń, medali, odznak i znaków identyfikacyjnych;
- 4) normy umundurowania dla funkcjonariuszy w służbie stałej i służbie przygotowawczej, formy ich realizacji oraz ilości i okresy używalności przedmiotów umundurowania i wyposażenia polowego określonych w tych normach, które podlegają zwrotowi.

Projekt wprowadza szereg zmian mających na celu poprawę warunków pełnienia służby przez funkcjonariuszy Służby Więziennej, polegających przede wszystkim na wprowadzeniu nowego wzoru wyposażenia polowego. Podstawą podjęcia prac legislacyjnych zmierzających do wydania nowego rozporządzenia określającego umundurowanie funkcjonariuszy Służby Więziennej była konieczność dostosowania wzoru wyposażenia polowego funkcjonariuszy Służby Więziennej do obecnych standardów, jakie obowiązują w innych służbach mundurowych, jak również dookreślenie wzorów wyposażenia polowego dla grup interwencyjnych Służby Więziennej, które dotychczas takich wzorów nie posiadały.

Zmieniono układ graficzny projektu rozporządzenia w ten sposób, że sam tekst rozporządzenia zawiera szczegółowy tryb realizacji uprawnień funkcjonariuszy Służby Więziennej w służbie stałej i przygotowawczej do umundurowania i wyposażenia polowego, sposób ustalania okresów używalności i użytkowania przedmiotów mundurowych

i wyposażenia polowego, częstotliwość ustalania stanu jakościowego posiadanego przez funkcjonariusza umundurowania i wyposażenia polowego, natomiast opisy wzorów umundurowania i wyposażenia polowego oraz zasady i sposób noszenia, normy umundurowania i wyposażenia polowego znajdują się w załącznikach. Zmiana ta ma na celu większą czytelność i przejrzystość projektu rozporządzenia.

Z racji wprowadzania nowego wzoru wyposażenia polowego zmianie uległo również nazewnictwo poszczególnych składników wyposażenia polowego, ale również w normach umundurowania dokonano zmian nazewnictwa niektórych składników. Szczegółowy opis tych zmian znajduje się przy poszczególnych tabelach porównawczych, stanowiących załącznik nr 1 do uzasadnienia.

Poniżej opisane zostały projektowane zmiany, których skutki finansowe zostały wyliczone na podstawie cen składników umundurowania i wyposażenia polowego na poziomie średnich cen rynkowych obowiązujących w 2017 r. Wyliczone wartości są wielkościami rocznymi.

- Ustalono, że w przypadku realizacji uprawnienia funkcjonariusza do umundurowania poprzez wydanie materiału, oznak służby w kształcie półkolistym oraz zwrotu kosztów szycia i dodatków krawieckich, zwrot ten nie może być większy niż ryczałt w kwocie 850,00 zł. brutto, który corocznie będzie waloryzowany o ustalony w ustawie budżetowej wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. Wysokość ryczałtu została ustalona na podstawie cen oferowanych przez przywięzienne zakłady pracy, które również świadczą usługi szycia na miarę – zmiana ta wynika z faktu, że rachunki za usługę szycia umundurowania przedstawiane przez funkcjonariuszy są bardzo zróżnicowane, a często ujęte w nich kwoty mocno odbiegają od rzeczywistości. W zasadzie wszyscy nowo przyjmowani funkcjonariusze mogą zostać obsłużeni przez przywięzienne zakłady pracy w tym zakresie za jednakową cenę szycia. W roku 2016 do służby w Służbie Więziennej przyjęto 368 funkcjonariuszy – kobiet, którym wydano tkaninę i zwrócono koszty szycia oraz dodatków krawieckich w wysokości 393.593,57 zł. Obecna cena za uszycie umundurowania oferowana przez przywięzienne zakłady pracy wynosi ok. 850 zł., co w przypadku 368 funkcjonariuszy daje łączny koszt w wysokości 312.800,00 zł. Zakładając więc wariant maksymalny, czyli wszyscy nowoprzyjęci funkcjonariusze szyją umundurowanie w przywięziennych zakładach pracy szacowane oszczędności z tego tytułu wyniosłyby ok. 81.000,00 zł.

- Zwiększono ilość wydawanego materiału na szycie umundurowania w przypadku braku możliwości realizacji uprawnienia funkcjonariusza w formie wydania gotowych składników. Na szycie spodni zwiększenie tkaniny wynosi średnio o 0,2 mb, na szycie marynarki munduruo 0,25 mb. Wynika to z faktu, że dotychczasowe normy materiałów obliczone zostały na podstawie zużycia materiału do szycia tych składników w przywieziennych zakładach pracy, przy szyciu dużych ilości jednego składnika, jednak szycie na miarę wymaga większego zużycia materiałów. Koszty z tym związane, przyjmując, że tkanina zostanie wydana 368 funkcjonariuszom – kobietom, wyniosą 8.147,52 zł. rocznie (aktualna cena tkaniny – 49,20 zł, x 0,45 m = 22,14 zł.).
- Dokonano podziału wyposażenia polowego na: specjalne i interwencyjne dla Grup Interwencyjnych Służby Więziennej, które *de facto* będzie różniło się tylko kolorem (wyposażenie polowe specjalne będzie koloru stalowego, natomiast interwencyjne koloru czarnego). Zmiana ta nie wywołuje skutków finansowych.
- W związku ze zmianą wzoru wyposażenia polowego i rozdzielenia go na specjalne i interwencyjne, zmianie uległo nazewnictwo niektórych składników zamiennych, i tak: czapka polowa na czapkę specjalną letnią, czapka polowa ocieplana na czapkę specjalną zimową, kurtka munduru polowego na koszulę specjalną z długim rękawem, spodnie polowe na spodnie specjalne, kurtka polowa na kurtkę specjalną, trzewiki polowe na trzewiki specjalne, czapka letnia do umundurowania taktycznego na czapkę interwencyjną letnią, czapka zimowa do umundurowania taktycznego na czapkę interwencyjną zimową, kominiarka do umundurowania taktycznego na kominiarkę, buty taktyczne na trzewiki interwencyjne, kurtka taktyczna jesienno-zimowa na kurtkę interwencyjną, rękawice taktyczne letnie na rękawice interwencyjne letnie, rękawice taktyczne zimowe na rękawice interwencyjne zimowe. Zmiana nazewnictwa nie wywołuje żadnych skutków finansowych.
- Dookreślono, że wyposażenie polowe specjalne przysługuje funkcjonariuszom również działów kwatermistrzowskich, którzy w praktyce, za zgodą kierowników jednostek organizacyjnych, i tak z niego korzystali oraz dodatkowo wykładowcy szkolenia strzeleckiego oraz członkowi kompanii honorowej. Dotychczasowe przepisy rozporządzenia nie regulowały tej kwestii, a jednocześnie w tabeli „Norm należności wyposażenia polowego dla uczestników kursu wstępnego i szkolenia zawodowego” przewidziane zostało wydanie wykładowcom szkolenia strzeleckiego niektórych składników wyposażenia polowego. W praktyce, zarówno wykładowcy szkolenia

strzeleckiego jak i członkowie kompanii honorowej, wyposażeni są we wszystkie składniki wyposażenia polowego na podstawie przepisu § 3 ust. 2 zmienianego rozporządzenia. Wprowadzenie tej zmiany zatem nie skutkuje żadnymi kosztami i stanowi tylko dookreślenie stosowanej praktyki.

- Zlikwidowano możliwość zdawania przez zwalnianych funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej umundurowania uprzednio przez nich użytkowanych, a tym samym możliwość wydania funkcjonariuszowi nowoprzyjętemu umundurowania używanego z ustalonym okresem używalności jak dla nowego i jednoczesną wypłatą równowartości pieniężnej w części odpowiadającej stopniowi zużycia za okres dotychczasowego ich użytkowania. Praktyka ta pokazała, że w większości przypadków zdane używane umundurowanie zalega w magazynach, natomiast ustalanie okresu używalności dla takiego umundurowania jak dla nowego jest fikcją. W projekcie zaproponowano rozwiązanie polegające na rozliczeniu się przez zwalnianych funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej poprzez zwrot równowartości pieniężnej za otrzymane składniki umundurowania, za czas jaki pozostał do końca okresu używalności tych składników – jest to forma bardziej przejrzysta i nie zapełniająca magazynów umundurowaniem kategorii B.
- Wprowadzono w normach należności umundurowania dla funkcjonariuszy znaki identyfikacyjne: numeryczne i imienne w ilości po 1 szt. na 4 lata. Dotychczas znaki identyfikacyjne numeryczne były wydawane funkcjonariuszom przy przyjęciu do służby w Służbie Więziennej, natomiast znaków identyfikacyjnych imiennych nie wydawano obligatoryjnie, ponieważ nie figurowały w normach należności umundurowania, a mimo tego ich noszenie było obowiązkiem wynikającym z treści rozporządzenia. Niespójność ta spowodowała skargi funkcjonariuszy w tym zakresie i koniecznym był zakup przez Służbę Więzienną dodatkowo takich znaków dla funkcjonariuszy. Zaproponowana zmiana zatem nie wywołuje skutków finansowych. Wpisanie tej pozycji w normy należności daje jedynie jasny sposób postępowania w realizacji uprawnień funkcjonariuszy do umundurowania.
- Określono częstotliwość przeprowadzania apelu mundurowego w jednostkach organizacyjnych nie rzadziej niż raz na dwa lata. Zmiana ta ma na celu utrzymanie właściwego stanu jakościowego posiadanego przez funkcjonariusza umundurowania lub wyposażenia polowego oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.

- Wprowadzono przepis, że wypłata równowartości pieniężnej za składniki umundurowania realizowane w tej formie następuje po dniu powstania uprawnienia do umundurowania. Dotychczas równowartość ta wypłacana jest na pisemny wniosek funkcjonariusza i powoduje duże zaległości w wypłatach a często ulega przedawnieniu i funkcjonariusz nie posiada wszystkich wymaganych przepisami składników umundurowania.
- Zrezygnowano z określenia w miesiącach kalendarzowych okresu letniego i zimowego, w których należy nosić odpowiednie umundurowanie: letnie lub zimowe. Obecnie warunki atmosferyczne są nieprzewidywalne, bardzo często nie są adekwatne do noszenia danego typu umundurowania określonego na poszczególne miesiące. Zaproponowano, że umundurowanie letnie i zimowe nosi się w zależności od panujących warunków atmosferycznych.
- Wprowadzono możliwość zakupu wyposażenia polowego specjalnego przez funkcjonariusza, który nie posiada uprawnienia do wydania takiego wyposażenia. Nowe wzory wyposażenia polowego specjalnego są obecnie na tyle uniwersalne, wygodne oraz estetyczne, że mogą również być używane przez innych funkcjonariuszy w czasie służby.
- Określono, że wydanie funkcjonariuszom używanego wyposażenia polowego specjalnego może nastąpić bez ich zgody. Dotychczas wymagana była zgoda funkcjonariusza na wydanie mu takiego wyposażenia, nie mniej jest to wyposażenia, które podlega zwrotowi i ponowne jego wydanie nie powinno stanowić problemu, który związany jest z wyrażeniem zgody przez funkcjonariusza. Wydawane używane wyposażenie polowe specjalne posiada właściwości użytkowe i nadaje się w pełni do dalszego użytku.
- Zdefiniowano okres używalności jako okres, w którym wartość użytkowa składników umundurowania i wyposażenia polowego pozwala na ich wykorzystanie zgodne z przeznaczeniem przez funkcjonariuszy, a okresy używalności określone w normach należności są okresami minimalnymi, które mogą zostać wydłużone, jeżeli nadal posiadają one właściwości użytkowe. Brak dotychczas takiego określenia powodował, że umundurowanie lub wyposażenie polowe po skończonym okresie używalności nie mogło zostać wydane, chociaż było zdadne do użytku.
- Wprowadzono zmianę, polegającą na tym, że w przypadku utraty lub zniszczenia składników wyposażenia polowego z winy funkcjonariusza, których okres używalności

nie upłynął zwraca on ich równowartość pieniężną za czas jaki pozostał do końca okresu używalności, nie mniej niż 20% ich wartości – dotychczas było to 10%. Podwyższenie kwoty zwrotu ma charakter prewencyjny i nie będzie powodowało nadużyć w tym zakresie.

- Dookreślono, że w przypadku wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza w związku z jego śmiercią lub stwierdzeniem zaginięcia, wydane mu składniki umundurowania i wyposażenia polowego nie podlegają zwrotowi i są zdejmowane ze stanu ewidencyjnego jednostki organizacyjnej. Dotychczas nie było to uregulowane wprost, nie mniej praktyka wymuszała takie postępowanie.
- Wprowadzono możliwość łączenia składników umundurowania służbowego i wyposażenia polowego specjalnego w większym niż dotychczas zakresie. Z uwagi na wygląd nowego wzoru wyposażenia polowego specjalnego, istnieje możliwość noszenia koszulki z krótkim rękawem lub bluzy rozpinanej do spodni lub spódnicy służbowej, nie naruszając przy tym powagi umundurowania.
- Określono jakie przedmioty ubioru cywilnego można nosić do umundurowania i wyposażenia polowego. Wymieniono wśród nich: okulary korekcyjne, okulary przeciwsłoneczne w czarnej lub metalowej oprawie, drobną biżuterię, oznaki żałoby, parasol w kolorze czarnym, etui do telefonu w kolorze czarnym przypinane do paska, torba typu aktówka lub na ramię w kolorze czarnym. Dotychczas brak było tego uregulowania, natomiast funkcjonariusze w umundurowaniu lub wyposażeniu polowym takich przedmiotów używają.

Reasumując, zmiany opisane powyżej oraz wyszczególnione w załączniku do uzasadnienia skutkować będą zwiększeniem wydatków w kwocie 8.508.959,74 zł., które zostaną sfinansowane z budżetu Służby Więziennej.

Materia objęta projektowanym rozporządzeniem nie stanowi przedmiotu regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie

Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych”.

**Opracowano pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym**

ŻASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Legislacyjnego

Wojciech Uliński

Nazwa projektu
Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie umundurowania i wyposażenia polowego funkcjonariuszy Służby Więziennej

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące
Ministerstwo Sprawiedliwości

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu
Patrik Jaki - Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu
Krzysztof Sadowski - Departament Legislacyjny,
e-mail: krzysztof.sadowski@ms.gov.pl

Data sporządzenia
29.03.2018r.

Źródło:
Inicjatywa własna

Nr w wykazie prac
B371

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność dostosowania wzoru wyposażenia polowego funkcjonariuszy do obecnych standardów, jakie obowiązują w innych służbach mundurowych. Dodatkowo, ze względu na specyfikę pracy, wskazane jest określenie osobnego wzoru wyposażenia polowego dla funkcjonariuszy pełniących służbę w grupach interwencyjnych SW, w których to dotychczas wzory takie nie zostały określone.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu rozwiązania powyższych problemów, występuje konieczność podjęcia prac legislacyjnych nad rozporządzeniem w przedmiocie umundurowania funkcjonariuszy Służby Więziennej (dalej: SW) które określi:

- 1) szczegółowy tryb realizacji uprawnień funkcjonariuszy SW w służbie stałej i przygotowawczej do otrzymywania umundurowania i wyposażenia polowego oraz sposób ustalania okresów użytkowania i używalności przedmiotów mundurowych i wyposażenia polowego będących w użytkowaniu i częstotliwości ustalania ich stanu jakościowego;
- 2) wzory umundurowania, oznaki służby i dystynkcje funkcjonariuszy oraz wzory wyposażenia polowego;
- 3) warunki i sposób noszenia umundurowania i wyposażenia polowego oraz orderów, odznaczeń, medali, odznak i znaków identyfikacyjnych;
- 4) normy umundurowania i wyposażenia polowego dla funkcjonariuszy w służbie stałej i służbie przygotowawczej, formy ich realizacji oraz ilości i okresy ich używalności.

W efekcie wprowadzenia projektowanych regulacji, warunki pełnienia służby przez funkcjonariuszy SW ulegną poprawie, polegającej m.in. na wprowadzeniu nowego, bardziej funkcjonalnego wzoru wyposażenia polowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na szczegółowość projektowanej regulacji, odstąpiono od prowadzenia analiz prawno-porównawczych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Funkcjonariusze SW	27 330 (stan na 30.09.2017r.)	Służba Więzienna	Nowe regulacje w zakresie umundurowania, m.in. wprowadzenie nowego wzoru wyposażenia polowego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

W ramach konsultacji publicznych został przekazany Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych (OPZZ), Forum Związ-

ków zawodowych (FZZ) i Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność” (NSZZ „Solidarność”).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	5,79	8,94	11,53	5,21	4,94	6,61	11,84	11,84	10,45	5,22	6,61	88,98	
budżet państwa [w tym]:	5,79	8,94	11,53	5,21	4,94	6,61	11,84	11,84	10,45	5,22	6,61	88,98	
- wydatki na zmiany w elementach i normach umundurowania	8,76	11,92	14,49	8,18	7,91	9,58	14,81	14,81	13,42	8,19	9,58	121,64	
- dodatkowy koszt wydania większej ilości tkaniny	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,08	
- oszczędności z tytułu rezygnacji z niektórych norm umundurowania oraz wprowadzenia ryczału za szycie	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	-2,98	32,74	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	5,79	8,94	11,53	5,21	4,94	6,61	11,84	11,84	10,45	5,22	6,61	-88,98	
budżet państwa [w tym]:	5,79	8,94	11,53	5,21	4,94	6,61	11,84	11,84	10,45	5,22	6,61	-88,98	
- wydatki na zmiany w umundurowaniu	8,76	11,92	14,49	8,18	7,91	9,58	14,81	14,81	13,42	8,19	9,58	-121,64	
- dodatkowy koszt wydania większej ilości tkaniny	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	0,008	-0,08	
- oszczędności z tytułu rezygnacji z niektórych norm umundurowania oraz wprowadzenia ryczału za szycie	2,98	2,98	2,98	2,98	2,98	2,98	2,98	2,98	2,98	2,98	2,98	32,74	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania Projektowane zmiany spowodują wydatki w części 37 budżetu państwa – Sprawiedliwość i zostaną w całości pokryte w ramach środków przeznaczonych na funkcjonowanie Służby Więziennej.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Średni roczny koszt wprowadzenia przedmiotowego rozporządzenia wyniesie 8 089 173,3 zł. Szczegółowe wyliczenia dotyczące poszczególnych pozycji umundurowania zostały zawarte w tabeli stanowiącej załącznik do uzasadnienia projektowanego rozporządzenia.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10		
W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsię-								

(w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	biorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu nie- pieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsię- biorstw	<p>Test MŚP stosownie do zapisów art. 1 ustawy z dnia 2 marca 2017 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 460)</p> <p>Przedmiotowy projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do zapisów ustawy z dnia 2 marca 2017 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 460).</p>							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projektowana regulacja nie wpłynie zarówno na konkurencyjność i przedsiębiorczość jak i na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt nie będzie oddziaływał na przedmiotowe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się wejście w życie rozporządzenia z dniem 1 stycznia 2018 roku.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Efekty wejścia w życie projektu nie wymagają pomiaru.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	